

ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ ՏՈՆԸ ՀՈԳԵՎՈՐ ԺԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Փետրվարի 9-ին, Ս. Վարդանանց ազգային-եկեղեցական մեծ տոնի օրը, երեկոյան ժամը 8-ին Հոգևոր Ճեմարանում, ի հիշատակ Վարդանանց, կազմակերպվեց հանդես, որին ներկա էին Մայր Աթոռի միաբանությունը գերապատիվ Տ. Սահակ եպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանի գլխավորությամբ, Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի հարգելի անդամները, Ճեմարանի դասախոսները, ուսանողությունը, Մայր Աթոռի պաշտոնեությունը և հրավիրյալների կոկիկ մի բազմություն:

Ս. Վարդանանց հիշատակին նվիրված հանդեսը բացվեց Տերունական աղոթքով և Հայաստանի Պետական հիմնով:

Բացման խոսքով հանդես եկավ Հոգևոր Ճեմարանի վերատեսուչ պ. Մարտիրոս Տեր-Ստեփանյանը, որը հակիրճ բայց բովանդակալից խոսքերով ընդգծեց Վարդանանց գոյամարտի կրոնա-բարոյական, պատմական ու հայրենասիրական նշանակությունը մեր անցյալ պատմության մեջ և նշեց, որ հայ սերունդները երախտագիտության զգացմունքներով են ոգեկոչել միշտ Ս. Վարդանանց մարտիկների խնկելի հիշատակը:

Ապա զեկուցման համար ծափահարությունների տակ խոսքը տրվեց Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամ պրոֆ. Ա. Ղարիբջանին, որը Վարդանանց հերոսամարտի նախընթաց և հետագա դեպքերի մասին մանրա-

մասն ու դաստիարակիչ մի բանախոսություն արեց, վերլուծելով Սահակ-Մեսրոպյան ժամանակաշրջանի բաղաբական, հասարակական, մշակութային և կրոնական ընդհանուր իրադարձությունները: Հարգելի պրոֆ. սորը մեծ խանդավառությամբ խոսեց Ս. Վարդանանց հերոսների անձնվիրության, մարտական արիության, եկեղեցասիրության, ժողովրդասիրության ու հայրենասիրության մասին, նշելով միաժամանակ մեր ժողովրդի հատուկ պայքարի և հաղթանակի անընկճելի ոգին, ապրելու և տևելու վճռականությունը, ազատության սերը: Մայր Աթոռի միաբանության կողմից խոսեց հոգնշնորհ Տ. Մեսրոպ արեղա Անթարյանը, որը իր սեղմ և ոգեշունչ խոսքերով համառոտակի բնութագրեց Ս. Ղևոնդյանց և Ս. Վարդանանց «ոգին», ընդգծելով այդ հավաստվոր և հայրենասեր ժող. խիզախությունը, հանուն հավատի, Հայրենիքի և ժողովրդի ընծայարելու պատրաստակամությունը, մարդկայնությունը, լավատեսությունը, պաշտամունքը հայրենական սրբությունների և Ազգային եկեղեցու հանդեպ, և այն բոլոր բարոյական բարձր առաքինությունները, որոնք այդ ոգուց, որպես հոգևոր ու նվիրական ժառանգ, մնացին մեր ժողովրդին:

Ծոխ, բովանդակալից ու գեղեցիկ էր նաև հանդեսի զեղարվեստական մասը: Թեյադրա-

կան, հուզիչ և տպավորիչ էին օրվա տոնի խորհրդին նվիրված բանաստեղծություններն ու ճառերը, երգերն ու արտասանությունները։ Բարեշնորհ Հովհաննես սարկավազ Դանիելյանը տգեղություն մը կարդաց բանաստեղծ Նաիրի Զարյանի «Ձայն հայրենական» պոեմաշարքից մի հատված։ Վարդանանց նվիրված իր ինքնագիր բանաստեղծությունը կարդաց Հոգևոր Ճեմարանի նախկին սան Գ. Շեկիկյանը։ Վ. Թեքեյանի «Եկեղեցին Հայկական» դասական և հոյակապ բանաստեղծությունը արտասանեց բարեշնորհ Ազատ սարկավազ Սանթրոյանը։ Բուզլարիայից Մայր Աթոռ ժամանած նոր ճեմարանական Գրիգոր Փափաղյանը ջերմ և վարակիչ հուզականությամբ ընթերցեց հոգեշնորհ Տ. Մեսրոպ աբեղա Անթարյանի «Իմ ժողովրդի հերոսամարտը» բանաստեղծությունը։

Հոգեշնորհ Տ. Կոմիտաս վարդապետ Տեր-Ստեփանյանը բացառիկ հուզմունքով և կատարողական մեծ վարպետությամբ երգեց Ա.

Տիգրանյանի «Դավիթ բեկ» օպերայից Դավիթ բեկի հիանալի արիան՝ «Ո՛հ, իմ չքնաղ, սիրուն Հայրենիք»-ը։ Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողական երգչախմբի կողմից երգվեցին Ս. Վարդանանց հիշատակին նվիրված շարականներ և խմբերգներ։ Մեներգները հաջողությամբ կատարում էին խորհմ սարկավազ Պալյանը և ուսանող Պողոսը։ Հանդեսի գեղարվեստական բաժնի պատրաստման և կատարման համար ջանք և հմտություն շնորհիվ դասախոս Հ. Գևորգյանը։ Շնորհավորություն արժանի էր ճեմարանի վերատեսչությունը Ս. Վարդանանց խնկելի հիշատակին նվիրված այս հանդեսի կազմակերպման համար։

Նախագահ գերապատիվ Տ. Սահակ եպիսկոպոսի փակման խոսքով և «Պահպանիչ»-ով ավարտվեց Ս. Վարդանանց դրական-գեղարվեստական այս հույժ շահեկան հանդեսը։

Սրտագին հարգանք Վարդանանց խնկելի հիշատակին։

